

II SÁCH ĐƯỢC VIẾT CHO BẠN

Bản được dọn ra cho bạn, Sách được viết cho bạn. “Trong cuộn Sách, được viết cho tôi...” (*Tv 40, 8*). *Bimégillat séphèr katûb alai... Được viết cho tôi!* Đây chính là sự khác biệt nền tảng giữa cuốn Sách này với mọi cuốn khác. Cuốn Sách này được viết cách riêng cho tôi, trọn vẹn cuốn Sách! Nó là của tôi, nó được gửi đến cách đặc biệt cho tôi. Vì thế thánh Grê-gô-ri-ô có thể định nghĩa Kinh Thánh như một “lá thư do Thiên Chúa toàn năng gửi cho tạo vật của Người¹”.

Nếu bạn chờ đợi từ lâu lá thư của một người bạn thân tình, hẳn bạn hồi hộp ngóng trông, và khi thư tới, bạn vội vã mở đọc ngay². Thiên Chúa viết cho bạn một lá thư tình, một lá thư dài, Người gửi đều đều mỗi ngày cho bạn, mà bạn không mau mắn đón nhận, không vội vã mở đọc, đọc đi đọc lại, đọc đến thuộc lòng sao?

¹ *Grégoire Le Grand, Epist. V, 46, “à Théodose, médecin de l’empereur” (CCSL 140), p. 339.*

² “Như một một hôn phu đọc lá thư của hôn thê yêu dấu của mình, bạn cũng phải đọc Kinh Thánh như vậy” (*Kierkegaard*).

Chúng ta phải nhất thiết nắm giữ và nuôi dưỡng trong mình, để đạt tới được *Lectio divina* thực thụ, một tâm trạng của người nhận, nghĩa là thâm tín rằng Kinh Thánh thực sự được gửi đến riêng cho tôi. Bao lâu niềm xác tín này chưa được triển khai nơi ta, tất cũng chưa có *Lectio divina* đích thực, hoặc nó chưa thực sự thoát khỏi lối đọc sách thông thường. Đúng thế, *Lectio divina* cũng như việc lãnh nhận các Bí tích, như cầu nguyện bằng tâm tình, mặc dù với cách đặc thù của nó, là nơi của một gặp gỡ cá nhân với “Đấng-nói-với-bạn” (x. Ga 4, 26; 9, 37)³. Từ kiểu đọc sách hời hợt lướt qua bên ngoài, còn cần phải thay thế bằng cách đọc-tiếp-cận, đọc-gặp-gỡ.

- “Sách được viết cho tôi”, điều này gồm ba ý nghĩa: Trước hết chính tôi là **người nhận** Kinh Thánh, theo nghĩa nhân bản Kinh Thánh, có nghĩa là Thiên Chúa nói với tôi “nói với lòng tôi”: “*Ta sẽ quyến rũ nó, đưa nó vào sa mạc, để cùng nó thổ lộ tâm tình*” (Hs 2, 16). Và đoạn văn viết tiếp: “*nó sẽ đáp lại như buổi thanh xuân*” (Hs 2, 17).

“Thư của Thiên Chúa toàn năng gửi cho tạo vật của Người” mời gọi một lời đáp lại. Những ngày đầu tiên khi mới hoán cải, “những ngày như buổi thanh xuân”, chắc chắn chúng ta đã đáp lại cách nồng nhiệt,

³ Con hãy chuyên chăm cầu nguyện cũng như đọc Kinh Thánh; lúc thì con nói với Chúa, lúc thì chính Chúa nói với con” (Cyprien, *Ad Donatum*, 15. SC 291. p. 113.

đầy ngưỡng mộ⁴; *Lectio divina* lúc ấy là điều dịu ngọt ta hằng mong ước. Với thời gian, có thể nó đã trở thành một việc bó buộc, một hình thức bên ngoài không hấp dẫn. Đáng đã viết thư tình ấy cho chúng ta vẫn kín đáo cảnh giác: “*Ta trách người điều này: người đã để mất tình yêu thương ban đầu...*” (Kh 2, 4). Mỗi sáng Thiên Chúa vẫn mở cửa công viên Những Sách Thánh của Ngài cho chúng ta, và có tiếng từ nội tâm, như Augustinô cũng đã từng nghe thấy trong công viên Cassiacum: “*Hãy cầm lấy mà đọc! Hãy cầm lấy mà đọc!*”! Còn hơn thế nữa, ngay ở trang Mở đầu Luật Dòng, thánh Biển Đức viết: Thiên Chúa có thể nói với chúng ta “*Cha đang nói với chính con đây*”. Thiên Chúa chờ mong ở chúng ta một cái nhìn lưu tâm.

- “Sách được viết cho tôi”, điều này còn muốn nói rằng tôi là **chất liệu** của sách⁵; sách kể chính câu chuyện

⁴ “Thiên Chúa nói với chúng ta trong toàn bộ Kinh Thánh với chỉ một mục đích: lôi kéo chúng ta đến tình yêu của Người và của người thân cận”, Grégoire Le Grand, Homélie X, về Êdêkien” 14, SC 327, tr. 398. “Tất cả những gì không đi tới đức ái đều là bề mặt hơi hợt. Bởi chung, vì chỉ có một mục đích, tất cả những gì không đi tới bằng ngôn từ riêng đều chỉ là hình bóng”. *Pascal, Pensées, éd. H. Massis, 1935, p. 409.*

⁵ “Chúng ta không chỉ đơn thuần thụ động như trước một cuộc trình diễn, một cuộc triển lãm, một huấn dụ. Chúng ta trở thành điều người ta nói với chúng ta. Chúng ta âm thầm hành động. Ai đó nói thay chúng ta và chúng ta vất vả cho người đó...”, *Paul Claudel, Introduction au livre de Ruth, Desclée, 1938, p. 69.*

đời tôi, từ khởi đầu cho đến ngày cánh chung. Áp-ra-ham, Mô-sê, Đa-vít, các ngôn sứ và các tông đồ thực ra, họ còn là những người đương thời với tôi hơn cả những nhân vật nổi tiếng hiện nay, vì tôi chỉ thoáng thấy tên tuổi của những nhân vật này trên báo chí, trong khi những người kia, tôi sống với họ hàng ngày, tôi đọc trong lịch sử ngàn đời mới mẻ và chân thật của họ, chính lịch sử ơn gọi của tôi, cả tội lỗi và việc hối cải của tôi nữa.

- “Sách được viết cho tôi”, điều này cũng muốn nói rằng Thiên Chúa đã muốn dùng một ngôn ngữ để tôi có thể **tiếp cận** được.

Khởi đầu sứ vụ công khai của mình, Thầy Giê-su đã vào hội đường Nazareth và người ta đã trao cho Thầy cuốn Sách. Thầy đã cho một bài học về *Lectio divina*; trước hết vì tầm quan trọng và vẻ uy nghiêm của những động tác mà lời trình thuật như đồng cảm cách rõ rệt (*Lc 4, 17, 20*). Đối với mỗi người chúng ta, cũng như với Thầy, việc mở và đóng cuốn Sách phải là những cử chỉ tôn nghiêm. Nhưng đáng ghi nhận nhất là lời bình luận

“Kinh Thánh là lịch sử và biến cố, cũng như cuộc sống của mỗi cá nhân trước mặt Thiên Chúa và với Thiên Chúa là lịch sử và biến cố. Nhưng Kinh Thánh tường thuật và bao hàm một lịch sử và một biến cố khởi đầu, khởi đi từ đó tất cả cuộc sống riêng lần đầu tiên thực sự trở thành lịch sử và biến cố”, *H. Urs Von Balthasar, La Prière contemplative, Desclée, 1959, p. 29-30.*

của Thầy về đoạn sách vừa đọc: “*Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe*” (Lc 4, 21).

Thầy Giê-su ý thức sâu xa rằng điều ngôn sứ I-sai-a nói xưa, hôm nay đã thực hiện cách trọn vẹn nơi Thầy, cả những ai vừa lắng nghe Thầy tuyên bố cũng sẽ nhận ra điều đó. Trước kia, khi đọc đoạn văn này Thầy cũng biết rõ là mình sẽ là người kiện toàn lời này của ngôn sứ. Cũng thế đối với chúng ta, mỗi lần mở sách Kinh Thánh, mỗi sáng vào giờ *Lectio divina*, ta cũng phải xác quyết rằng *hôm nay* trang Kinh Thánh này sẽ được hiện thực *nơi chúng ta* trong Đức Giê-su Ki-tô. Không một chữ nào trong đoạn Kinh Thánh ta đọc mà không được viết cho chúng ta: “*Cha đang nói với chính con đây!*” Ngày hôm nay, rất có thể là ngày cuối cùng mà Thiên Chúa Cha nói với tôi qua Con Một của Ngài (x. Hr 1, 2).